

หนังสือควรอ่านและควรแจก โดย วสิษฐ เดชกุญชร

เมื่อต้นเดือนนี้เอง ผมโทรศัพท์ไปเยี่ยมน้องสาวผมซึ่งอยู่ที่เชียงใหม่ ทราบว่าขณะนั้นเธอ กำลังทำบุญถวายผ้าป่าอยู่ที่วัด เธอบอกด้วยว่า พระภิกษุรูปหนึ่งที่รับผ้าป่านี้น

คือท่านอาจารย์ พระมหา

วุฒิชัย

วชิรเมธี

หรือที่รู้จักกันทั่วไปในชื่อ

“

ว

.

วชิรเมธี

”

พอได้ยินดังนั้นผมก็รีบบอก

น้องว่าขอทำบุญด้วย

เพราะผมรู้จักและเคารพท่านอาจารย์อยู่แล้ว

หลังจากนั้น ๒ - ๓ วัน น้องเดินทางมาพบผมที่กรุงเทพฯ นำหนังสือมาด้วยเล่มหนึ่ง บอก ว่าท่านอาจารย์พระมหาวุฒิชัยฝากมาให้ผม ผมรับหนังสือมาดูเห็นว่าเป็น

“กิเลส MANAG

ELEMENT”

ปกแข็งสีแดงเล่มไม่บาง

(

นับดูภายหลังได้ประมาณ

๓๐๐

หน้า

)

หุ้มปกด้วย

กระดาษมัน

พิมพ์สีเป็นภาพเขียนรูปท่อนบนของเด็กหญิงในเครื่องแบบนักเรียน

นั่งหลับตาอยู่ได้

กระท่อมหรือกุฏิ

มีกรงเล็บของสัตว์ชนิดไหนก็ไม่รู้กำลังเอื้อมเข้าหาเด็กหญิงผู้นั้น

ฝีมือเขียนรูปดู

ก็รู้ว่าเป็นของชั้นศิลปินชั้นครู

อ่านจากปกจึงรู้ว่าผู้เขียนคือ

“

ว

วชิรเมธี

”

และผู้เขียนภาพคือ

“

เฉลิมชัย

โมชิตพิพัฒน์

”

ศิลปินแห่งชาติสาขาทัศนศิลป์

(

จิตรกรรม

)

พอเอากลับมาบ้านและพลิกดูก็แล้วว่างไม่ลง เพราะนอกจากจะพิมพ์ด้วยกระดาษมันและ หนาอย่างดี (อย่างที่เคยเรียกว่ากระดาษอาร์ต) แล้ว ในเล่มยังมีภาพเขียนสี

ฝีมือ

“เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์

”

แทรกอยู่ตลอดทั้งเล่มนับได้

๓๘

ภาพ

ส่วนเนื้อเรื่องนั้น

ท่านอาจารย์มหาวิชัย

แบ่งออกเป็น

๒

บท

และ

๕

ภาค

คือบทนำซึ่งอธิบายความหมายของคำว่า

“

กิเลส

”

และเหตุผลที่

ต้อง

manage

หรือบริหารมัน

ภาค

๑

ว่าด้วยการจัดการความโลภ

ภาค

๒

ว่าด้วยการจัดการ

ความโกรธ

ภาค

๓

ว่าด้วยการจัดการค้นหา

มานะ

และทฤษฎี

ภาค

๔

ว่าด้วยริชยา

:

หนามตำใจ

จบลงด้วยบทส่งท้ายว่าด้วยการจัดการกิเลสตามแบบแผน

คืออริยมรรคมอญค์

๘

ใครที่เคยอ่านข้อเขียนของท่านอาจารย์พระมหาวุฒิชัยหรือ ว.วชิรมณี หรือเคยฟังท่านพูด หรือแสดงธรรมมาแล้ว ย่อมทราบดีด้วยกันทุกคนว่า จะเขียนหรือพูดก็ตาม

ม

ท่านอาจารย์พระม

หา

วุฒิชัยท่านเก่ง

ตรงที่ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย

หรือถ้าจะพูดอย่างสมัยใหม่ก็ต้องว่า

“

โดนใจ

”

ผู้อ่านหรือผู้

ฟัง

ในหนังสือ

“

กิเลส

MANAGEMENT”

นี้ก็เช่นเดียวกัน

ตั้งแต่บทต้นภาคต้นจนถึงภาคสุดท้าย

บทสุดท้าย

ท่านอาจารย์ผู้เขียนเขียนด้วยภาษาที่กระชับรัดและอ่านเข้าใจง่ายเช่นเคย

เนื้อหาที่หน้ากระดานนี้ไม่พอ จึงจะขอย่อยและยกเพียงบางตอนมาให้ท่านอ่านกัน

ในบทนำตอนที่ว่าทำไมต้องบริหารกิเลส นั้น ท่านอาจารย์ผู้เขียนอธิบายว่า “สภาพจิตเดิม ของคนเรานั้นบริสุทธิ์ ผ่องใส แต่เศร้าหมองไปเพราะกิเลสที่จรมา (อาคันตุ

กะกิเลส

)

สถานภาพ

ของกิเลสจึงเป็นเพียง

“

แขกที่สี่ผู้จร

”

มาชั่วครู่ชั่วคราว

แต่ถ้าเรารู้ไม่เท่าทัน

แขกแปลกหน้าที่เคย

เป็นอาคันตุกะนี้อาจจะอยู่กับเราถาวรก็ได้

”

ท่านบอกด้วยว่า

“

กิเลสเหมือนไฟ

ถ้ารู้จักใช้อย่าง

มีปัญหา

ก็เป็นประโยชน์ในการหุงหาอาหาร

แต่ถ้าเราปล่อยปละละเลย

ไฟที่เคยใช้หุงอาหารอันมี

ประโยชน์นั้นแหละก็อาจลุกพรึบขึ้นไหม้บ้านไหม้เรือนได้

”

และแม้เราจะไม่สามารถจะตัดกิเลสได้เบ็ดเสร็จเด็ดขาดได้เหมือนพระอรหันต์ “แต่เราก็ไม่ควรจะมีชีวิตอยู่อย่างคนที่ยอมตกเป็นทาสของกิเลสจนเต็มเวลา ในแต่ละวันของเรา”

ควรจะมี

บางช่วงบางเวลา

บางชั่วโมง

บางนาที่หรือบางขณะจิต

ที่เราเป็นฝ่ายประกาศอิสรภาพ

ลุกขึ้นมา

ปราบดาภิเษกเป็นนายเหนือกิเลสบ้าง

ไม่ใช่ปล่อยให้กิเลสครอบงำเราชั่วนาตาปี

”

ในภาคอื่น ๆ ที่ตามมานั้น ท่านอาจารย์พระมหาวิมลชัยท่านแยกแยะ และจัดการบริหาร กิเลสเอาไว้เป็นส่วน ๆ ผู้อ่านสามารถที่จะค้นหรือหยิบขึ้นมาประยุกต์กับสถานการณ์จริง ๆ ได้โดยง่าย

บทที่ผมอยากให้อ่านกันเร็ว ๆ มาก ๆ และบ่อย ๆ โดยเฉพาะผู้รับผิดชอบในการบริหาร งานบ้านเมืองและนักธุรกิจอภิมหาทุนนั้น คือภาค ๓ การจัดการความหลง

ละในหน้า

๑๕๕

ที่ว่าด้วยหลงเงินจนเงินกลายเป็นพระเจ้า

และหน้า

๑๖๙

ที่ว่าด้วยหลงอำนาจจนต้องบูชา

อำนาจ

ในส่วนที่เกี่ยวกับการหลงเงินนั้น

ท่านอาจารย์ผู้เขียนได้ยกเอาชีวิตจริงของ

บิล

เกตส์

และ

วอร์เรน

บัฟเฟตต์

มาเป็นอุทาหรณ์ให้เห็นความไม่หลงเงินของมหาเศรษฐีทั้งสองคน

ที่แม้จะ

รวยแล้วอย่างมหาศาลเป็นอันดับที่

๑

และที่

๒

ของโลก

แต่ลงท้ายก็ใช้เงินจำนวนมหาศาลของตน

ก่อตั้งโครงการเพื่อมนุษยธรรมขึ้นหลายโครงการ

ทั้งยังเชิญชวนมหาเศรษฐีทั่วโลก

ให้ร่วมเป็นหุ้น

ส่วนของความดีอีกด้วย

ส่วนที่เกี่ยวกับการหลงอำนาจนั้น

ท่านอาจารย์ผู้เขียนได้คัดเอาส่วนหนึ่ง

ของบทความของพระอาจารย์

ไพศาล

วิสาโล

มาให้อ่าน

ซึ่งว่าด้วยการขึ้นสู่อำนาจ

และในที่สุดก็

สูญเสียอำนาจของ

วลาดีเมียร์

เลนิน

และ

โจเซฟ

สตาลิน

ผู้นำคอมมิวนิสต์รัสเซีย

ความหลง

อำนาจของทั้งสองคนนั้นทำให้ชาวรัสเซียต้องตายไปกว่า

๒๐

ล้านคน

และลงท้ายทั้งเลนินและ

สตาลินก็จบชีวิตลงด้วยอาการอันน่าสมเพชและทนทรमान

ตอนท้ายของภาค ๓ นั้น ท่านอาจารย์พระมหาวิมลชัยแนะนำวิธีบริหารจัดการความหลง เอาไว้ ๓ วิธี คือ ๑) หมั่นศึกษาหาความรู้ทางโลกคู่ทางธรรมอยู่เสมอ ๒) รู้

จักเกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง

ๆ

อย่างมีปัญญา

และ

๓

)

หมั่นเจริญวิปัสณากรรมฐาน

ขณะที่เขียนเรื่องนี้ ผมไม่ทราบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และชั้นอื่น ๆ จะได้รับแจก “แทเบิ้ล็ต” ฟรีตามนโยบายของรัฐบาลไปแล้วหรือไม่เพียงใด แต่ผมขอเสนอแนะให้รัฐบาลของ

น

.

ส

.

ยิ่งลักษณ์

ชินวัตร

ซื้อหนังสือ

“

กิเลส

MANAGEMENT

”

ของท่านอาจารย์พระมหาภูมิจัย

วชิรเมธี

แจกรัฐมนตรี

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

และสมาชิกวุฒิสภา

คนละหนึ่งเล่ม

หนังสือนี้

ราคาตามปกเล่มละ

๓๐๐

บาท

ถูกกว่าแทเบิ้ล็ตหลายสิบเท่า

แต่ผมเชื่อว่า

ประโยชน์ที่จะได้จาก

การอ่านหนังสือเล่มนี้จะมากมายมหาศาลหลายร้อยหลายพันเท่า

ยิ่งกว่าที่นักเรียนชั้นประถมจะได้

จากการใช้แทเบิ้ล็ต

และถ้าแม้ว่ากิเลสของผู้ที่ได้รับแจกบางคนจะหนาเสียจนเหลือวิสัยที่จะบริหารได้ และผู้ที่ได้รับแจกเอาหนังสือเล่มนี้ไปขว้างทิ้ง แต่ผู้อื่นที่เก็บได้ก็ยังสามารถอ่าน และ

สามารถบริหารจัดการ

กิเลสของตนได้ไม่มากนักน้อย

ผู้แจกก็ยังคงได้บุญอยู่วันยังค่ำ

.
{comments on}